

עדכון משפטי - ליטיגציה

אפריל 2014

הליך חיקור דין

חיקור דין הוא הליך חריג יחסית, שבו מתבקשת גביית ראיות בישראל, מגורם ישראלי או המצוי בישראל, במסגרת משפט המתנהל במדינה זרה. הצדדים הפורמליים בתיק כזה הם בית המשפט הזר (כמבקש) והגורם שממנו מתבקשות הראיות (כמשיב). בענייננו, מתנהלות בבית משפט אמריקאי תביעות הדדיות בין שתי ענקיות רכב ואלקטרוניקה בעניין הפרות פטנטים. במסגרת אותו הליך, ביקש אחד הצדדים (חברה בשם Magna Electronics) מבית המשפט האמריקאי לפנות לבית המשפט בישראל בבקשה לגביית ראיות מהלקוח שלנו, מובילאיי (חברה שמייצרת טכנולוגיות ייחודיות לסיוע לנהגים, למשל מצלמות שיודעות להתריע לפני סטייה מנתיב או התנגשות בכלי רכב). הצד השני בהליך בארה"ב לא התנגד, ובית המשפט שם פנה לבית המשפט הישראלי (ההליך מסומן כחד"א (י-ם) 13721-02-14).

במסגרת הבקשה לגביית ראיות, נתבקשו מובילאיי מסמכים רבים, רובם ככולם נוגעים לסודות מסחריים שלה.

למרות שלכאורה בית המשפט הישראלי אמור להוות זרוע ביצועית בלבד, החלטנו – בהתבסס על הגנות הקיימות בדין – להגיש התנגדות מפורטת לבקשה לגביית ראיות. בתוך כך, העלינו את הטענות הבאות:

- הוכחנו שלמעשה הדין הישראלי מכפיף את הבקשה לגביית ראיות להגנות הקיימות בדין הישראלי. לכן, על אף שבית המשפט נתפס כזרוע ביצועית (ואינו אמור להרהר אחר שיקול הדעת שהפעיל בית המשפט האמריקאי שקיבל את הבקשה להורות למובילאיי להציג ראיות), אין הדבר אומר שהוא מתפרק מסמכותו להכריע בקיומן של ההגנות העומדות למובילאיי. הדבר נכון ביתר שאת במקרה כמו זה – שבו לא הייתה התנגדות לבקשה בבית המשפט האמריקאי (כזכור, הצד השני להליך שם לא התנגד), ולכן הלכה למעשה בימ"ש האמריקאי לא שקל את האינטרסים של מובילאיי. טענתנו היא שבמקרים כאלה לא סביר שבית המשפט ישמש כזרוע ביצועית בלבד, כי לא היה דיון ענייני ומלא בפני בית המשפט הזר.
- תנאי מקדמי להבאת ראיות במשפט הישראלי הוא תנאי הרלוונטיות. מאגנה לא הוכיחה מדוע המידע המבוקש (ומדובר במידע רחב מאין כמותו) הוא רלוונטי ו/או הכרחי להצלחת התביעה שלה. לכן, כבר מסיבה זו אין מקום להורות על הצגת הראיות המבוקשות.
- הטענה העיקרית שלנו הייתה שגם אם יימצא שהמידע רלוונטי, אזי הוא חוסה – רובו ככולו – תחת חיסיון של סודות מסחריים. במקרה הזה, לא מדובר בסודות מסחריים זניחים, אלא בליבה העסקית של מובילאיי וב"קודש הקודשים" עבורה. אי לכך, ונוכח העובדה שהנזק שייגרם למובילאיי מהחשיפה הוא דרמטי ועלול להוביל לקריסתה, טענו שהאיזון נוטה באופן מובהק לאי-חשיפת המידע.
- למעלה מן הצורך הסברנו מדוע גם אם יינתן צו איסור פרסום או צו סודיות למידע, זה לא יספיק: בין היתר טענו שהנזק הרב שייגרם למובילאיי אם המידע ייחשף לא מצדיק לקחת את הסיכון; טענו גם שהצדדים להליך בארה"ב הם לקוחות של מובילאיי, אולם גם מתחרים פוטנציאליים שלה, ולכן הנזק עלול להיגרם אפילו אם הם היחידים שיראו את המידע; עוד טענו שגם אם יינתן צו איסור פרסום, איסוף ועיבוד של כל החומר הרב

יגאל ארנון ושות'

עורכי-דין

שמבוקש יביא הלכה למעשה לשיתוק החברה לכמה שבועות; לסיום טענו שבעבר מאגנה כבר הפרה הסכם סודיות איתנו, ולכן אנחנו לא סומכים עליה.

בכל הטיעונים הללו הדגשנו שהבקשה מעוררת קשיים אף אם מובילאיי הייתה צד להליך. קל וחומר שזה המצב כאשר מובילאיי היא צד שלישי, שאינה מעורבת בהליך, אינה מעוניינת בתוצאותיו, ויכולה להיפגע ממנו פגיעה ממשית? תארי לעצמך מצב שבו א' ו-ב' מסכימים ש-ג' ישלם ל-א' מיליון שקל. האם זה סביר לחייב את ג' רק בשל הסכמת שני הצדדים האחרים, ומבלי לשמוע אותו ולשקול את האינטרסים שלו?

בינתיים, ההתנגדות נשאה פרי, כי הדיון שבו היינו אמורים להציג את המסמכים נדחה, ובית המשפט העביר את תגובתנו לתגובת הצדדים, ובפרט לתגובתו של מיופה כוחה של חברת Magna בישראל.

תביעת לינוי נ' משרד הבינוי והשיכון

המשרד מייצג את חברת לינוי אשר זכתה במכרז שפורסם על ידי משרד הבינוי והשיכון (להלן – "משב"ש"), לביצוע עבודות עפר בפאתי העיר מודיעין בהיקף של עשרות מיליוני ₪. החברה ביצעה את העבודות במלואן.

במהלך העבודות נוצרו בעיות שונות כגון:

- איסור של המשטרה לחיבור כביש גישה לאתר הפרויקט מהכביש הראשי – מה שגרם להתארכות הנסיעה של משאיות החברה ב – 6 ק"מ;
- איסור (שרירותי) של עיריית מודיעין לגרוס חומר באתר – מה שגרם לצורך לגרוס את החומר החפור באתר גריסה מרוחק ולהוביל את החומר הגרוס בחזרה לאתר;
- הנחייה של מפקח הפרויקט מטעם משב"ש לחיבור שגוי למערכת המים, חוסר תיאום של הפיקוח עם גורמים שונים להנחת תשתיות (בזק/חברת חשמל) – מה שגרם לעיכובים בביצוע הפרויקט.
- בעייה בשקילת החומר המפונה – הפיקוח הזמין חו"ד של מכון התקנים אשר תקבע את "ניפוח" החומר החפור, ובהתאם את כמות החומר המפונה (חוות הדעת קבעה שחומר חפור מתנפח ב – 27% לאחר החפירה).

בזמן אמת, הכירה משב"ש -באמצעות מפקח הפרויקט וכן נציג משרד הבינוי והשיכון- במלוא טענות החברה, גם בשל כך שקבלן שעבד בפרויקט מקביל ונתקל באותן הבעיות, אושרו לו תשלומי הפיצוי שדרש. הסכמת משב"ש למלוא הטענות נתמכת במדידות השונות שערך משב"ש לטובת הפיצוי (מדידת התארכות המרחק, ומדידת התנפחות החומר), וכן במכתבים פנימיים, יומני העבודה, וחוות דעת של היועמ"ש של משב"ש שקבע את זכאותה החברה לפיצוי.

למרות האמור, כאשר הגיע החשבון הסופי, הסכימה וועדת המכרזים לאשר תוספת מזערית מהסכום שהוכר לכתחילה, וכן מהסכום שהוסכם בין הצדדים – ואף חייבה את החברה לחתום על טופס סילוק תביעות. החברה התנגדה לוותר על תביעות, אך בשל הצורך הדחוף לכסף, הסכימה לחתום תוך שהיא מסייגת את הסכמתה.

התביעה הוגשה על בסיס הודאת בעל דין של משב"ש לאורך כל "שרשרת הפיקוד", החל מהפיקוח, דרך נציגי משב"ש והיועצים המשפטיים וכלה במנהל המחוז.

משב"ש התגונן באמצעות חוות דעת אשר כפרה גם בסכום שכן שולם והוכר כפיצוי על ידי וועדת המכרזים, וטענה כי לאור כתב הוויתור –שלטענתה הוא אינו מסויג- הרי שאין בסיס לתביעה ומודבר בחוסר תום לב.

סיכומי החברה הוגשו ביום 6.4.14.

תביעת המועצה המקומית פרדס חנה-כרכור נ' משאבי מים פח"כ בע"מ

המועצה הגישה תביעה נגד משאבי מים בגין מספר ראשי נזק, משאבי מים הגישה באמצעותנו תביעה שכנגד בגין גביית בלתי חוקית של עמלות והיטלים שהמועצה גבתה בניגוד להסכם הזיכיון, הקובע כי למשאבי מים הבלעדיות בגביית אגרות והיטלים. כן ביקשה משאבי מים צו מניעה וצו למתן חשבונות.

בית המשפט המחוזי, כבוד השופט רון סוקול, קיבל את תביעת משאבי מים במלואה, ודחה את (כמעט) מלוא תביעת

יגאל ארנון ושות'

עורכי-דין

המועצה.

משאבי מים זכתה בלמעלה מ- 5 מיליון ש"ח וכן ניתן צו מניעה כנגד המועצה להפסקת גביית האגרות וההיטלים. בנוסף, הורה בית המשפט למועצה להמציא בתוך 45 יום חשבונות המפרטים את הגביות האסורות שביצעה, את זהות הצרכנים, וכן את גובה ההנחה - אם ניתנה - וסיבת ההנחה. למשאבי מים שמורה הזכות לתבוע כל סכום שיעלה מתוך החשבונות.

המועצה מסרבת - נכון להיום - להעביר את החשבונות (חלפו למעלה מ- 60 יום), וזאת למרות שהגשנו בקשה למינוי רו"ח חוקר (בחלוף 45 יום בהם לא קיבלנו חשבונות).

משמעות הצו למתן החשבונות היא, שהמועצה צריכה ליתן דו"ח המאושר על ידי רו"ח בנוגע לכלל ההכנסות שלה מהיטלי מים וביוב לרבות מועדי החיוב, כולל פטורים והנחות שניתנו לגביית ההיטלים. ככל שיהיה למשאבי מים ייסוד לאי אמון בחשבונות - תוכל משאבי מים לבקש מינוי רו"ח חיצוני שיחקור את ספרי המועצה, פעולה שהמועצה תנסה להתנגד לה מכל וכל.

Follow Us

עו"ד מוטי בייץ
יגאל ארנון ושות'

טלפון: 02 623 9239

אמיל: moti@arnon.co.il